

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՄԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՆԵՒԱ ՈՒՐԵԱԹ 19 ՅՈՒՆԻԱՐԻ 1851

ԹԻՒ 381

ԶՄԻՌՆԵՒԱ, 19 Յունիարի:

Իարձրագրութիւն Մեծ Կարգոյ Ռեզիտ փաշային նախագահութեամբ հաստատուած հայրաքանակ և ինստիտուտի կառավարութիւնը բարենախանձ գովելի փութով օրըստօրէ յառաջ կը տանի և կը ծաղկեցնէ ամէն տեղ Նոր Բարեկարգութեան (Թանգիմարթի խալիֆէին) օգտակար տնօրէնութիւնները ըստ ամենայն մասին: Յայտնի է ամենուր որ Նոր Բարեկարգութեան գլխաւոր նպատակներէն մէկը՝ օրինաց առջև կատարեալ հաւատարմութիւն հաստատելէ օսմանեան հպատակ ամէն ազգաց համար՝ թէ քրիստոնէայէ եղիթ թէ մահմէտական և թէ հրեայ: Նոյն կարգադրութեան հարկաւորապէս յառաջ պիտի դարձնուին ատեններուն փոփոխութիւն և նորոգութիւն մը, որ ժամանակէ մը ի վեր տեղի ունեցաւ ի կրօնականութեան, այսինքն վաճառականութեան ատեններ (Թիմարթի մէջ լինին) և քրեական յանցանաց ատեններ (Ճիւնհա մէջ լինին) հաստատուեցան: Նոյն ատեններուն առաջնորդ մէջ առևտրական վեճերը կը քննուին և կորոշուին վաճառականութեան կանոնաց համեմատ, իսկ երկրորդ ատեններ քրեական այսինքն ծանր յանցանքները կը քննէ և կը դատէ ըստ օրինաց: Հարկ չէ ըսել թէ այս երկու ատեններուն մէջ ալ քրիստոնէից և հրեից վիպութիւնը ընդունելի և վաւերական է ինչպէս մահմէտականաց վիպութիւնը: Սինքն ցայսօր այս նորահաստատ դատաստանարանները մայրաքաղաքին մէջ միայն կը գտնուէին, բայց օգոստոսիս առաւտագութիւնը մարդասիրական հրամանաց համեմատ՝ մօտօրէս յատուկ հրովարտակներ յուղարկուեցան տէրութեան գլխաւոր քաղաքները, որպէսզի այն տեղուանքը ևս նմանօրինակ ատեններ հաստատուին:

Ուստի իզմիրի մէջ արդէն քրեական յանցանաց ատենան մը (Ճիւնհա մէջ լինի) կամ դարձիկ հաստատուեցաւ այս օրերս՝ նահանգիս կուսակալ բարձրագրութիւն Հալիլ փաշային խնամօք: Նոյն ատեններ ամէն չորեքշաբթի օր պիտի գումարուին ուր պիտի դատուին չարագործութիւնները որ կը պատահին օսմանեան հպատակաց մէջ առանց տարբերութեան կրօնի, նմանապէս այն ոճրագործութիւնները որ օսմանեան հպատակաց և օտար տէրութեանց հպատակաց մէջ կը պատահին: Եւ այս վերջի դիպուածին մէջ հիւպատոսները կամ իրենց փոխանորդները ներկայ պիտի գրուին դատաստանին, և մանակից ըլլան պիտի տրուելու վճռոյն:

Նոյն ատեններ ի դատ վաճառականութեան ատենան ալ հաստատուեցաւ քաղաքիս մէջ, որուն անդամները հետեւեալները են, և երեք ամուսն համար միայն կարգեցան:

Նախագահ ժողովոյն, բարձրագրութիւն Հալիլ փաշան կամ իւր փոխանորդը:

(Օսմանեան երեսփոխանը, պարոնայք Լիվիա զատէ և Նիստոս Բաբադ օղլու:

(Օսմանեան հպատակ դատաւորը, պարոնայք Լիվիա հէրի օղլու, Գաբանձը օղլու, Թագադը Սըլաւիլեան, Նանպազ Նիստոս:

Դատաւորը եւրոպացիք, պարոնայք Պուրիւրիէ, Ե. Իւլիք, Տ. Բարոտի, Յոթի (Սիւրո):

Խորհրդոյ քարտուղար, Կարահիմ Էֆենտի:

Թարգման, պարոն Սանաս:

Հաւատարմ այս ատենին գլխաւոր կանոնները զորոնք՝ ըստ օրոյ 377-րորդ Թերթումը հրատարակել իտտացիք էին:

Յօդուած 1. Նահանգիս կուսակալը՝ վաճառականութեան ատենին նախագահ ըլլալով ըստ իրաւանց, ամէն առևտրական դատերը, իւր հրամանաց համեմատ, յիշեալ ատեններ պիտի

յանձնուին, դատաստանը տեսնելու համար:

Յօդ. 2. Նահանգի կուսակալը իւր նախագահութիւնը մէկուն պիտի յանձնէ, ուստի տեղացի իւր կամ իւր փոխանորդին ներկայութեամբ դատաստան մը պիտի չտեսնուի:

Յօդ. 3. Նախագահէն ի դատ երկու օսմանեան հպատակ գլխաւոր վաճառական երեսփոխան պիտի կարգուին 1 տարուան համար, այլև 4 ուրիշ վաճառականք, նմանապէս օսմանեան հպատակ, երեսփոխան պիտի ընտրուին իրենց ազգաց վաճառականաց ժողովէն. նաև օտար տէրութեանց հպատակ 4 վաճառականք պիտի ընտրուին իրենց հիւպատոսներէն: Օմրուները ընդամենը ութ վաճառականք՝ որ ծանուցեալ ըլլան իրենց անկողմնաւոր և արդարաւոր բնաւորութեամբ, դատաւոր պիտի կարգուին եռամսեայ միջոցի մը համար, որոց անհաւանք վաճառականութեան ատենին արձանագրութեամբ մէջ պիտի նշանակուին:

Յօդ. 4. Նոյն ատենին անդամաց թիւը ոչ պիտի աւելնայ և ոչ պիտի պակսի, իսկ եթէ հարկ կըլլայ անոնց մէկուն տեղ ուրիշ գնել, այն ժամանակը ելլողին անուանը տեղ, նոր մտնողին անունը պիտի գրուի արձանագրութեամբ մէջ:

Յօդ. 5. Եթէ օրինաւոր պատճառի մը համար օսմանեան հպատակ անդամներէն մէկը բացակայ գտնուի ատեններէն, օտար տէրութեան հպատակ անդամ մը ևս, որուն անունը քաղաքի պիտի ընտրուի, պիտի բաշտի նոյն օրուան նիստէն, նմանապէս միւս օրերը, եթէ յիշեալ անդամը ներկայ չգտնուի: Եթէ անդամաց թիւը վեցէն պակաս է, նոյն օրը նիստ պիտի չըլլայ, քանզի վաճառականութեան ատենին այս թիւէն պակաս նիստով ըրած որոշումները անվաւեր են:

Յօդ. 6. Ուրիշ ութ վաճառականք ևս թէ

ՔԱՂԱՔԱՐԱՆՔ

Պարտականիք ըստ անուանեալ պարոն Լիվիայի:

(Հարուստութիւն և վերջը) (1)

Որովհետեւ որ ինչ մարդութիւն, եղանակ յայտնութեան մասաց և ոճ գրուածոց տեսնելին յարար Սոփիսի խորհրդացոյ, Կաղաքայ Փարբեցոյ, Կորեան և այլոց ընդ իշխանութեամբ Պարսից ի հինգերորդ դարու, զնոյն է տեսնել ի գրուածս կոմիսսիոյ կաթողիկոսի և այլոց ընդ իշխանութեամբ Յունաց, և զնոյն ի Յովհաննէս կաթողիկոս, յՐժրուելին թովմայ, ի Պրիգոր Նարեկացի և յայլս ընդ տէրութեամբ Հայոց ի տասներորդ դարու, և յոր ոճ գրելին ի սկզբան հինգերորդ դարու հեղինակը Հայոց, զնոյն ունին գաղթականք մեր յՍտանբուլ, յՍտանբուլ, յՍտանբուլ, և ի Յունաստան սոքմեան մատենագիրք մեր յինն և ի տասներորդ դարու, և եթէ ընդունելի է ընդհանուր կանոն թէ՛ տիրող լեզուք առնեն տպագրութիւնս ի տիրեալսն, այլ այս հաւանական եղիցի, յորժամ առաջինքն գրականութեան մասամբ ծոխ և կտտարեալ իցին համեմատութեամբ վերջնոցն. և այսմ բազում են օրինակք՝ զօրօրինակ, Հռոմայցիք տիրեալ Յունաց՝ ինքեանք առին զհրահանգութիւնն նոցին, ի սեպտուար, ի Եստգութե, Լիւնք և այլք գրաւեալ գիտալիս ինքեանք ուսան զլեզու Իտալացոց, ապա և Հայք թէպէտ թուով սակաւ քան զայժմեան Պարսիկ և Նախի Եստգութե, այլ հրահանգութեանն մասամբ ոչինչ

պակաս և իւր ի բազում վերագրու քան զնոսաւոր և առ Հայս բաց ի կորուսելոցն հաշուին արդ հին և նոր պատմագիրք և ժամանակիտիւք միայն աւելի քան 40, իսկ առ Պարսիկ և Եստգութե միայն գտնուին առեալ և ոչ կէսն անգամ այսր թուոյ յուսարի է գտնուել, մանաւանդ զի եթէ զուսումնականութիւն և զհրահանգութիւն ազգի ուրուք հարկէ չափելուս մասնաւոր և տպագրատմար, ահա տէրութիւն Պարսից կանգուն կայ և ի նմա հաղու մարթէ հաշուել վերկուս կամ վերիտ անկերպարան տպարանս, այլ ներհակ այսմ Հայք, որք աւելի քան 1400 ամօք կորուսեալ կանխաւ զնոյն հանուր անկախութիւն ազգային և ցրուեալ յամենայն մասունս աշխարհի թէպէտ ընդ հազարաւոր տառապանք, հարստահարութիւն և հալածանք, այսու ամենայնիւ պարճանք կարեն մատնացոյց լինել աւելի քան ի 20 տպարանս, յորոց ոմանք ոչինչ իւրի պակաս քան զմեծամեծ տէրութեանց՝ ի Սանկտպետերբուրգ ի Սոքիլայ, ի Տիբիս, ի Շուշի, յԱլմիսին, ի Կալիպթա, ի Ստորաս, յԱրուստէմ, ի Կոստանդնուպոլիս, յԱլմիր, ի Վենետիկ, ի Վիեննա և այլուրեք, յորս տպին 4-12 այլևայլ ազգաց լեզուք մատենաք, ի նոյն հպատակութեամբ կալովն Պարսից և Յունաց ոչ բնաւ փոփոխեցաւ գրաւառ լեզու. Հայոց՝ զի ահա Հայք գերեւ վարեալք ի Պարսկաստան 14 դարուք յառաջն ի Հայկոյ երկայնակեցէ և յայլոց բռնաւորաց, նոցին՝ յամի 1828 վերագրածան ի նահմանս հնոյն Հայաստանի գաւառին ունելով բարբառ, ի վերայգրելոցս յամենայն եղանակացանք ի 1. թէ սեպհական երկիր Հայոց յուսուրջ անտի

նախահօրն Հայկոյ էր Հայաստան գնէ իւր 2000 ամօք յառաջ քան զԻրիստոս, 2. Սուրբ զիւրք ևս և մատենագիրք Բաղդադացոց, Յունաց, Հռոմայցոց և այլոց՝ արմատական բնակիչս Հայաստանի Հայս և եթ ճանաչեն, և ասեին Ս. Խորենացոյ զիւր Հայկոյ ի Բաբելոնէ ոչ զայն նշանակէ թէ՛ Հայք գաղթեցան անտի և են սեբուրդք Եստգութե, այլ թէ նա գորով որդի Թորգոմայ, որդւոյ Թիւրապայ, որդւոյ Վամբայ, որդւոյ Յաբեթի, որդւոյ Նոյի, բնակելոցն ի Հայաստան՝ գնացեալ էր ի Բաբելոն և վերադարձեալ և ասեին պատմողաց ոմանց ի Յունաց՝ Լիւնքոսի ումեմ գաղթել կամ Փառագեցոց օմանց (1250) ի Հայս՝ են պարզաւորապէս զե Հայք յառաջ քան զայն բնակելին անդէն ունելով գաւանձին տէրութիւն ընդ պաշտպանութե Եստգութեանի: 3. Եղու Հայոց (որչափ և աշխատեցան լեզուաւոր մատենագիրք) չունի զոչինչ ազգակցութիւն և յարաբերութիւն ընդ Լիւնքեան կոչեցեալ լեզուաց, յառաջեկելոցն յարաբացի արմատին՝ այսինքն Եստգութե, Բաղդադացոց, Եստգութե, Փիւնիկեցոց, Պունիկեանց կամ Կարթագենաց, Բիւրաց և այլոց բաց ի Սանկիլի տացոյն և Օանգլիկն, ուստի և զորինչ գրեցին Ստորան, Պաշար և պարոն Լիվիայի զնոյնութե այսր լեզուի ընդ վերնոցն՝ գրեցին երազելով ի ցնորս: Նոյն բաւականացեալ առայժմ՝ բացատրեցիք ի դէպ ժամու և զայլ զբարբառութիւնս այլոց:

Կարապետ Կարապետ Դանաշարեան,
Դաբան Երեմի Լիւնքեան:

(1) Տես ըստ օրոյ 376, 378, 379 և 380 թիւերը:

ները անպատիվ պիտի մնան, ժողովուրդը իւր հանգարտութիւնը պիտի չկրնայ ստանալ:

«Ուստի պարկէշտ ժողովուրդը պաշտպանելու և ազատելու համար այնպիսի անձանց ձեռքէն որ կըմարտնչեն զինքը, և զսակ լու համար աղօթ տալու անհոգի շարժումները որ սկսան երեսն ելել, որոշեցու. որովհետեւ Վաստի նաւահանգստաց և ծովը կը բաց պաշտարու մը վերտոյն հաստատուի. և այս պաշտարու մը առաջակայ ծանուցադրոյն ամ տոթուն էր քան որ ետքը ի գործ պիտի դրուի: Սոստաֆա փաշան՝ որ յիշեալ կողմն կը գտնուի, հրաման ընկարու այս պաշտարու կառուելու. ուստի հաճեցաւ, և փեմափայլ զեռպան, ժամա նակին հաղորդել ձեր աղօթին նաւուցը այս կարգաբաժնի, ծանուցանելով թէ յիշեալ պաշտարու մը կըմնար ինչ ետեւ ինչ նաւ որ Վաստի կը հասնի և կուզէ նաւահանգիստները մոտեցնել կամ մերձեցնել անոր ծովը կը բացը ընդդէմ հրատա րակուած կանանցը և ազդարարութեցը. այն պիտի նաւը եւ թափաղ պիտի ըլլայ պաշտարու մը աւ րոյ նաւուց գէտ ի գործ դրուելու միջոցներուն և այս կարգաբաժնի ներքը զօրութիւն պիտի ունենան մինչև որ պաշտարան վերնալը (որ այժմ տնայ խաւով թիւանց դադարելն ետեւ տեղի պի տի ունենայ) ի պաշտօնէ (ընտելն) հաղորդուի ձեր Վաստի թիւանը:

«Վաստի համար իմ ձեռքով զեռալ:

«(Ստորագրեալ է) ԱԼԻ»

Ինչեալ շարժու ընկարք կալկաթայի Վաթ փրէն 1850 նոյեմբերի 15 և 30 թերթերը. որոյմէ առաջինը մէջ հետեւեալ յօդուածը կը կարդաւ:

«Գրաւ: Բազում անգամ լրագրեցաւ զբաղա քէ այսմանէ և պատմութեանց իսկ. բայց ոչ ի մին և ոչ ի միւսն զգալաբ զուարճութիւն յանձնիմ մեր այնպիսի՝ որպէս ի ամին յայտնի: Յայտնի տմեկեցուն է, զի տեղութիւն Վաթ փրէն կան շնորհաւորներ հաստատուելէ յամաց հետեւ զձեռնարան բազում ուսմանց ի մայրաքաղաքի յայտնի, և զարդիս ազգօրէն զուարճանալ տե աննէլ զի որպէս գրէ Յոսէփ օլ ինքիս, առեալ յիշեալ Սէֆէօնէ, ուսուցիչ երկրաչափութեան և հաղորդութեան ի նմին ձեռնարանի է հալ կաղն պարոն Նիկողայոս Բարսեղեան. որ «ի նորոյ կատարեաց ասէ, զկարի իմն գեղեցիկ տեղագրութիւն Վաթ քաղաքի և արուարձանաց նորա՝ ի չափ 16 մատանց առ մին բառակուսի մըն»:

Գործն գերազանց համբաւի ի հրատարակողէն. որ պատեհ է գիտ զնաութեան նորա. և այնքան արժանաւոր մինչ հրամայեցաւ միմադրիլ ծախ իւր տեղութեան: Յուսամք օրինակ տրոյ պա րոն Բարսեղեանին վարեցէ զօրիս ազգային պա տանկաց ի տեղին տեղիս՝ ի յառաջգիծութի ուսման, և ծովեկոյնի շայտտան անուամբ և արդեամբ իմաստասէր զաւակաց իւրոց»:

սկզբանէ և այսր ընդ ամենայն դարոյն միասին՝ այն է ի 6 յունվարի: Թէպէտ զառաջագրութիւնս զայս մարթէր հաստատուել և ժամանակագրութեբ Վետարանին՝ Վուկայ և վաւերական վկայութե րանց հաշտակուոր շայտպետաց եկեղեցւոյ մե րոյ և մասնաւորաց, որոց սակի են Յովհանն ի սատարակը և Ներսէս շնորհալի կաթողիկոսը և ալլը, այլ զի մի ի ներքս սարդեւոյն կարծիք կա տակցութեան՝ բուն հարցուր զհայրապետաց և զմեծահարաւ հեղինակաց և լուսաւորաց ե կեղեցեաց Յունաց և Վաթականաց, զի և ուղ զով ի կարգաց և կրօնից ոչ բազմութեամբ ժո ղովութեան կամ անգամաց հասարակութեան ու րուք և երկրաւոր իմաստութեամբ հաստատուել կնքի, այլ ճշմարտութե խնդրոյն և միաձայն վկայութեամբ վկայիցն: Սուրբն Նշանիման, որ ե կաց յերկրորդ դարուն՝ ի գիրս իւր յաղագս ե կեղեցեաց Յունաց, Վիոյ և Սուրբոց հատորք է. երես 466: Իսկ որ Վիլուսիսոն գիրք Ժ. թուղթ 110, երես 301: Սուրբն Գրիգոր Նազիանզացի Վատաւարան շայտպետ կատանդնու պօրոյ Ղաւ լը. երես 613 և 614: Սէնն Բարսեղ Վեա րից շայտպետ՝ Ղաւ լը. երես 593: Յովհանն Ոսկեբերան շայտպետ կատանդնու պօրոյ Ղաւ հի. գիրք է. երես 524: Վրդգոր սրան շաղագործ նշանակն շայտպետ կատանդնու պօրոյ (ի ձա.

— Սինկաթորի Ուսուցիչն անցեալ ամին նոյեմբերի 15 և դեկտեմբերի 1 թիւերը մեր ա ջաց առջև ունինք: Կըցաւ մեծապէս որ այս լրագրին և Վաթ փրէն մէջ եղած հաւաւակու րութիւնը կըջարուեալուի միշտ. և կըբարեմաղթեմք ազգասիրաբար, որ տարւոյն վերջին հետ այսցաւ արի հաւաւակութիւնն ևս վերջանայ, ու նոր տարին եղբայրական սիրով սկիզբ ըրած ըլլայ թէ անոց և թէ ամէն համագրի եղբայրց համար:

Սուրբն Նշանիման նոյեմբերի 15 թերթէն կիմա նամը թէ Վրսէ լեան շնորհաւորանի ընկերութիւնը 1851 տարւոյն մէջ 34,417 սնտուկ շնորհաւորանի աֆիսն՝ պիտի փաճաւէ ի կալկաթ, որոց ար մէքը գրեթէ պիտի հասնին ի գումար 34,417, 000 ուսուց (344 միլիոն 170,000 դր.) . բայց վայ է կըսէ Չինացւոց որ առաջի աֆիսներ պիտի ծխեն և պիտի կուլ տան:

Փարիզի Եւրոպայի Տեղա օրագրին դեկտեմ բերի 1-13 թերթէն կիմանաւ, որ Սուրբա տեան դպրոցին աշակերտաց պարգեւաբաշտութե տարեկան հանգէսը նոյն ամսոյ 9ին ըստ լատինա ցւոյ՝ կատարուել է: Փարիզի գերապատիւ Մը Եպիսկոպոսին օթոռակալը նախագահ է եղեր այս հանգիսին. ուր ներկայ գտնուել են փեմա փայլ Քեմալ Էֆենտին, (որ Տաճկաստանի դըպ րատանց ընդհանուր վերատեսուէն է և գիտու րութեանց վերաբերեալ պաշտօնի մը Եւրոպայ յու զարկուած է այժմ) նախագահ Սիդա պէյը՝ որ Փարիզի դեպուտատան առաջին խորհրդոյ բար տու զար է, այլև տրիշ արեւելիք:

Գորոցին ուսու մնապետ արժանապատիւ Մ. Վաթեան շ. Գարբիէլ գիտնական վարդապետը տուննորանու թիւն մը ըլնք է ուսու մնարանին յառաջագիծութեան վերաբերեալ. որուն Քե մալ Էֆենտին Տաճկերէն պատասխանել է՝ իւր խնդակցութիւնը յայտնելով դպրոցին բարեկար գութեբ վրայ, նմանապէս առհասարակ շայրց ազգին մէջ ուսմանը յառաջանալուն վրայ:

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, 13 Յունվարի:

Նշանակու թէ արժանի երեւելի դէպք մը չկայ: Բարձրագոյն Գումը զբաղեալէ Սամոսի գործոյն կարգաբաժնութեան վրայոք. որուն հարկաւոր ե ղած ամէն միջոցները ի գործ դրաւ. ուստի երկ բայութիւն չկայ թէ յաջող փութան մը պիտի ընդունին և յիշեալ կողմն հանգստութիւնը շուտով պիտի հաստատուի:

Փագաւորական հրովարտակու րութեան թղթակցութեան տեսուչ կարգեցաւ և այս առթիւ երկրորդ կարգի պաշտօնակալն աս տիճան ստացաւ:

Մաքսատան արկղապետ Մէհմէտ շաֆըլ

սին ծննդեան Վրիտտոսի, յորում խօսի և զմիւ րութեանն: Վրիտտայ կանոնաց գիրք կամ մատեան օրինաց է Տիտուս կամ Տիտոս է. մասն Գ. երես 989: Սրբա ամենեքին ոչ միայն վկայեն ի ձաւս և ի բանս իւրեանց թէ ի սկզբանէ հետե կա տարեկին Վրիտտանայք զերկոսին զայստիկ տօնս ի միասին, այլ թէ և ի միւս՝ աւուրց այն է ի 6 յունվարի. յորոց Յովհանն ոսկեբերանն ի ձաւ սին, զոր խօսեցաւ ի Վատրիարքական եկեղեցւ ոյն կատանդնու պօրին՝ առաջի կայսեր և երեւ երեաց յեկեղեցականացն և յաշտարականացն Յունաց՝ յետ խօսելոյ համաձայն բանից յիշա տակեալ մատենադրացի. յաւելու նաև թէ չեն ինչ աւելի բան թէ տան ամբ, յորմէ հետե բա ժանեալ են երկրորդ տօնքս ի միմեանց, և զի ե կաց սուրբն Յովհանն ոսկեբերանն ի վերջն չորրորդ դարուն և ի սկզբան հինգերորդին, զհետ գայ ասե թէ գոնէ յընթաց 400 ամաց կատարելն ամենայն Վրիտտանայք զերկոսին զայստիկ տօնս ի միասին: շնորհապատմ ըստարանն ի Ուսու լեզու (էնցիկլոպիդիկ սկի լեքսիկոն) հատոր 6. երես 182. յետ կարգելոյ համաձայն գրուածոց մերոց զբան իւր, յաւելու նաև «թէ տօն Յայտ «նա թէ ըստ ժամանակի ծագման կամ սկիզբա «ւորութե իւրոց է մի ի կարի հաղաւթիցն, զորս «Վրիտտանայք սահմանեցին յառաջին դարուն,

էֆենտին երկրորդ կարգի երկրորդ աստիճանի պաշտօնակալ անուանեցաւ:

Բարեպաշտական հաստատութեանց տեսուչ Սիդա Էֆենտին՝ կառավարութեան զիւսնապետ եղաւ, և իւր առաջի պաշտօնը՝ յաֆըլ փաշային յանձնուեցաւ. որ ինչպէս յայտնի է, քանիցս անգամ՝ եկամտից պաշտօնեայ եղած է:

Բարձրագոյն Գումը թարգմանատան զիւսուոր անգամներէն մեծաւոր Վր. Վեհաո Էֆենտին մօտ օրերս պիտի մեկնի Վիլիք գալու, ուր պիտի շարունակէ իւր պաշտօնը որ արդէն սկսած էր, այսինքն Վր. րոպացոյ ոց՝ իրենց կանանցը անուամբ ունեցած անշարժ ստացուածքը և անոց արժէ քը պիտի արձանագրէ: Յիշեալ պաշտօնատարին յանձնուած է նաև Վիլիք և անոր շրջակաները բնակող օտար տէրութեանց հաւատակաց աշխար համարը ընել, զոր մեծապատիւ Վեհա Վ Էֆիք Էֆենտին սկսած էր ըստ ժամանակին, բայց ա տեն չունեցաւ կատարելու: Վր. գործոյն վրայօք տեղեկութիւն տարու համար՝ կառավարութեան յունվարի 4 ամսաթուով յիշատակալի մը յու զարկեց օտար տէրութեանց փոխանորդաց:

Վնայս 3ին մեծ հացկերոյթ մը եղաւ Վաթ ղեւոյ հասարակապետութեան գեպանատունը, ուր ներկայ էին արտաքին գործոց տեսուչ փե մափայլ Վրի փաշան, մեծապատիւ Շեքարիբեան Սկրտի Վաթեան, Վաթեանեան Գրիգոր աղան որ Վրի Ստեֆանոյի երկրադործութեան դպրոցին վերատեսուէն է, և օսմանեան ու գաղղիացի ան զամենքը մասնաւոր ժողովոյն որ Վաթղեւոյ տէրու րութեան հետ եղած մաքսի դաշնադրութիւնը կար քաղքեցին, Վաթղեւոյ գեպան փեմափայլ զօրա պետ Սիլքը և իւր ազնուուհի ըմկեց իրենց մարդասիրական քաղք քաղաքափայլութեամբ ևս առեւել փառաւորեցին այս հացկերոյթը. որուն հետեցաւ կաքաւու զմայելի հանդէս մը որ գրեթէ բոլոր գիշերը տեւց:

Բուսեղի նահանգաց վերատեսուչ փեմա փայլ Սամի փաշան ամայս 7ին թափիլ Վաթի օս մանեան շողենաւով մեկնեցաւ իւր բարձր պաշ տօնին երթալու:

Սեմին Վրիտանիոյ Վորեաց մէջ ունեցած ընդհանուր հիւպատոս Հիւկ Սոլ գնդապետը՝ կատանդնու պօրոյ դեպուտատան առաջին խոր հրոյ բարտուղար անուանեցաւ իւր կառավա րութեան հրամանաւը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԵՄԻՔԻՐ

ԱՅՈՂԱՆ. Դոնտն, 7 Յունվարի ըստ նոր տօն ւարի. Վաթաքականութիւնը հանդարտութեան մէջ է միշտ, և առեւտուրը ու ճարտարարու ետե ներք օր ըստ օրէ յառաջանալու վրայ են, ինչպէս կըտեսնուի հետեւեալ հաշուեցոյցակէն, որ մօտ օրերս հրատարակուեցաւ ի պաշտօնէ: Ինչեալ

«Ի սկզբան կատարեալ լինէր յիշեալ զոյգ ընդ տօնի ծննդեան Վրիտտոսի. և Վրիտտանայք «Երուսաղէմայ, Վնտիքայ և Վորեաց զայստիկ երկուս տօնս կարգային միով հասարակ անուամբ «այն է կոչելով Վատաւարայտութիւն և յեկեղե «ցիս Վրիտտոսի գոյր աւանդութիւն թէ երկրորդ «տօնքս այսինքն Սկրտութիւն և Օսմանեան Վրիտ «տոսի պատահեցան ի միւս՝ աւուրց յայտնապէս «ի 6 յունվարի ըստ Յովհաննեան կատանդնու «գրուել է. երես 345: Յելլ չորրորդ դարուն «կամ ի սկզբան հինգերորդին նախ՝ եկեղեցին «Վրեքսանդ րոպոց բաժանեաց զտօն Օսմանեան «Վրիտտոսի ի Սկրտութեան կամ ի Յայտնութե «և սահմանեաց տօնել զառաջինն ի 25 դեկ «տեմբերի, որում զհետ չորան և այլ ամենայն «եկեղեցիք Վրեկից՝ բաց յեկեղեցւոյն շայրց «որ ցայսօր ժամանակի կատարէ զերկոսին տօնս «ի միասին ի 6 յունվարի»:

Շեղինակն այսր յօդուածոց թէպէտ Յունա զաւան և պաշտարան կարգաց եկեղեցւոյ իւրոյ, այլ գորով այր ճշմարտասէր և ուղղաբան ոչնչ ամօթ համարի հրատարակել և հաշակել զան շարժութիւնն եկեղեցւոյ շայրց ի սահմանս նախ նականս:

Կարապետ վարդապետ Շանապուրեանց:

